

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Qualem ministrum episcopus iuxta se habere debeat. lxxxviii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

cum & apostolicum atque ecclesiasticum, cum dominus Mosidicat: Speculatorem dedi te domui Israël, & audies ex ore meo verbum, & annuntiabis eis ex me, &c. à com-
prouincialibus episcopis, acrius corripiantur.

Vt episcopi presbyteros suos de ministeriis illorum diligenter discutiant. Cap. LXXXV.

PLacuit nobis atque conuenit, vt episcopi per singulas *Ex cōcil. Braggat. cap. 2.*
Ecclesias & diœceses euntes, primùm discutiant clericos, quomodo ordinem baptismi teneant vel missarum, & qualiter quæque officia in Ecclesia peragant. Et si rectè quidem inuenerint, Deo gratias: Sin autem minimè, docere debent ignaros.

Vt episcopus cum paucis suam parochiam circumueat. Cap. LXXXVI.

Cvm episcopus suam diœcesim visitat, nulli præ multitudi- *Ex cōcil. Toletano cap. 5.*
tine onerosus existat, nec vnquam quinquagenarium numerum euectionis excedat, aut amplius quàm vna die per vnquamque basilicam remorandi licentiam habeat.

Si episcopus parochiam suam visitare nequiverit, viros probabilis vitæ pro se mittat. Cap. LXXXVII.

Quòd si episcopus, aut languore detentus, aut aliis *Ex eodē. cap. 6.*
occupationibus implicatus visitationem diœceseos explorare nequiverit, presbyteros probabilis vitæ, aut diaconos mittat, qui reditus basilicarum & reparationes, & ministrantium vitam inquirant.

Qualem ministrum episcopus iuxta se habere debeat. Cap. LXXXVIII.

VT quisque episcopus talem iuxta se pro viribus habere decertet, qui iuxta syncerissimum & purissimum sensum catholicorum patrum, fide & obseruatione *Ex cōcil. Meldēsi. cap. 3.*
mandatorum Dei, seu & prædicationis doctrina, presbyteros plebiũ assiduè instruat & informet, ne domus Dei viui, quæ est Ecclesia, sine lucerna verbi diuini remaneat. Sed & idem talis existat, quem amor pecuniæ non vexet, aut reprehensibilis contemptibilem reddat. Hinc est, quòd quum Moses querelam in conspectu Dei poneret, non se posse portare tantum onus, quod ei fuerat impostum, audiuit à domino: Congrega mihi LXX. viros de senioribus Israël, quos tu nosti quòd senes populi sint ac

magistri, & auferam de spiritu tuo, tradamque eis ut sustentent tecum onus populi, & non tu solus graueris. Quid in Mose, nisi summum sacerdotium? Quid in LX X. viris, nisi presbyteros accipimus? Quod autem dominus auferat de spiritu Mose, traditque eis, patenter ostendit, quod hi qui ab episcopo in conspectu Dei vocati sunt, ut secum onus populi sustentent, eadem velle, & in partito sibi onere totis viribus cooperari. Hoc enim significat, quod non alium, sed eiusdem Mose spiritum accipiunt.

De episcopo ne laicum ponat sibi vicarium.
Cap. LXXXIX.

Ex concil. Braggay. cap. 9. **N**Oua actione didicimus, quosdam ex nostro collegio contra mores ecclesiasticos, laicos habere in rebus diuinis constitutos œconomos. Proinde pariter tractantes eligimus, ut vnusquisque nostrum secundum Chalcedonensium patrum decreta, ex proprio clero œconomum sibi constituat. Indecorum est laicum vicarium esse episcopi, & seculares in Ecclesia iudicare. In vno eodemque officio, non debet dispar esse professio. Quod etiam in lege diuina prohibetur, dicente Mose: Non arabis in bove simul & asino, quod est, homines diuersæ professionis in officio vno non sociabis. Vnde oportet nos, & diuinis libris & sanctorum patrum obedire præceptis, constituentes, ut hi qui in administrationibus Ecclesiæ pontificibus sociantur, discrepare non debeant, nec professione, nec habitu: nec cohærere & coniungi possunt, quibus & studia & vota diuersa sunt. Si quis autem episcopus post hæc ecclesiasticam rem ad laicalem procuracionem administrandam elegerit, aut sine testimonio œconomi gubernanda crediderit: verè ut contemptor canonum & fraudator ecclesiasticarum rerum, non solum Christo de rebus pauperum iudicabitur reus, sed etiam & concilio manebit obnoxius.

Ut in circuitione episcopi omnes, qui sunt in parochia singularum matricum, exceptis infirmis, ad synodum eius venire debeant. Cap. XC.

Ex concil. Rotoma. 13. ca. 11. **C**VM episcopus suam diocesim circuit, archidiaconus vel archipresbyter eum præire debet vno aut duobus diebus per parochias quas visitaturus est. Et plebe con-